

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Vel den! der veed, i Jesu navn

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Vel den! der veed, i Jesu navn", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 27*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid60714/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

5. Saa skal mit abba liflig klinge,
Naar du har selv mit hiertes harpe stemt,
Saa skal jeg GUD mit offer bringe,
Som ham kand være kiert og angenemt,
Naar du har samlet det forstrøddet sind,
Og viet hertet til din tempel ind.

6. Ved dig, GUDs aand! jeg trøstlig vover,
At bære frem til GUD min ringe bøn,
Min fader! giv mig hvad du lover,
At skenke mig udi din kiere søn,
Og lad det altid blive mig tilkiendt
Hvad JESUS med sin død mig har forkiendt.

Nr. 137.

Mel. Hérre JEau Christ sand Menniske.

Ved den! der veed, i JESU navn
At løbe ret vor GUD i favn,
Hand faar i sandhed hvad hand vil,
Som JESUS selv har sagt ham til.

2. Dog er det dem, der frisk og frie
Fra onskabs synd og hyklerie
Mod himlen brede hænder ud,
Dem favner mildt den søde GUD.

3. Naar barnet til sin fader gaaer,
Hvor gierne det en gave faaer,
Og skriger det i hungers nød,
Saa faar det jo et stykke brød.

5, 6: viet] nie J1; din] dit J1-3.

Nr. 137. J1-7.

5, 1: abba] fader, Rom. 8, 15; Gal. 4, 5. -- 5, 2: Elliedet af harpen er Brorsons, Jr. nr. 6, 6-7. -- 5, 4: angenemt] velbehageligt, velkomment. -- 5, 5: forstrøddet] udspreddet, orig.: den zerstreuten sinnens-auff. -- 6, 6: hvad] hvor til det i L. 5. Nr. 137. Oversættelse. Wohl dem der fest im glauben steht, L. Laurenti, Selr. s. 797. -- V. 1: Joh. 16, 24. -- 2, 3: Es. 4, 15; 1. Tim. 2, 8. -- 3, 2: hvor gierne giver faderen da barnet en gave!

4. En fader lader ham ey faae 285
 I hunger steen at bide paa;
 Hvem gav sin søn en basilisk,
 Naar hand forlanger kiød og fisk?

5. Er GUD din fader, troe ham til,
 At hand dig hielpe kand og vil,
 Men den, der gaer paa syndens vey,
 Den hører GUD vor Fader ey.

6. Kun den, som ud fra synden gaer,
 Og JEsu i sit herte faer,
 Hand kand allene bede smukt,
 Og finder sine bønners frugt.

7. Saa beed ey med den bare mund,
 Men ret af gandske hertens grund,
 Og tvil saa aldrig mere paa
 Den deel, du beder om, at faae.

8. Men søde JEsu! selv mig lær,
 Din fader ret at komme nær,
 At jeg kand altid faae ved dig,
 Min JEsu! hvad der tiener mig.

Nr. 138.

Mel. HERre jeg har handlet ilde.

Jeg er rede
 Til at bede,
 Hiertens søde JEsu hør.
 Jeg vil ligge
 Her og tigge
 Ved din store naades dør.

6, 4: finder] finde 27. 7, 3: tvill] toid 13-4.7.
 Nr. 138. J2-2.

V. 4: Mi. 7, 9-11. -- 4, 3: basilisk] giftslange. -- 5, 3-4: Sl. 66, 18. -- 5, 4: den] ham.
 -- 7, 4: den deel] alt det.
 Nr. 138. Oversættelse. Sieh', ble bin ich, ehrenkönig, J. Neander, Schr. s. 290. Over-
 sættelsen er meget fri.